

Sygn. akt VIII U 1960/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 listopada 2020 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	sędzia Grażyna Łazowska
Protokolant	Anna Krzyszkowska

po rozpoznaniu w dniu 6 listopada 2020 r. w Gliwicach

sprawy S. A.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania S. A.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 16 października 2019 r. **nr** (...) - (...)

zmienia częściowo zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu prawo do przeliczenia podstawy wymiaru emerytury z zastosowaniem wskaźnika wysokości podstawy wymiaru wynoszącym 65,24 % poczynając od 1 września 2019 roku.

(-) Sędzia Grażyna Łazowska

Sygn. akt VIII U 1960/19

UZASADNIENIE

Decyzją z 16 października 2019r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu S. A. przeliczenia emerytury, gdyż ubezpieczony nie przedłożył wymaganej dokumentacji (zaświadczenia pracodawcy o zatrudnieniu i wynagrodzeniu Rp-7, legitymacji ubezpieczeniowej zawierającej odpowiednie wpisy o osiągniętych zarobkach, kart płacowych wydawanych przez archiwa lub innych dokumentów zawierających miesięczne stawki wynagrodzeń), a jedynie zaświadczenia o przyznaniu godzinowej stawki wynagrodzenia.

Ubezpieczony w odwołaniu od decyzji sprecyzowanym na rozprawie 8 stycznia 2020r. domagał się przeliczenia emerytury z uwzględnieniem zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w B..

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując dotychczasowe stanowisko.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Decyzją z 2 października 2001r. organ rentowy przyznał ubezpieczonemu S. A. prawo do emerytury od 24 października 2001r.

Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury organ rentowy przyjął wynagrodzenie, które stanowiło podstawę wymiaru składek z 10 lat kalendarzowych od stycznia 1991r. do grudnia 2000r. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 60,18 %.

W dniu 13 września 2019r. ubezpieczony złożył wniosek o przeliczenie świadczenia przedkładając świadectwo pracy z 13 września 1977r., kartę personalną, umowę o pracę z 8 maja 1967r., przeszerogowania za lata 1970-1971, 1974, 1976, kartę kwalifikacji i zaszeregowania.

Ubezpieczony od 1 lutego 1967r. do 29 kwietnia 1967r. był zatrudniony w KWK (...) na stanowisku pomocy dołowej pod ziemią, a następnie od 8 maja 1967r. do 31 sierpnia 1977r. w (...) Przedsiębiorstwie (...) w B. na stanowiskach: spawacza i od 1 maja 1973r. montera spawacza. W okresie od 2 listopada 1977r. do 31 stycznia 1979r. ubezpieczony pracował w Zakładzie (...) i od 1 lutego 1979r. do 31 sierpnia 2001r. prowadził własną działalność gospodarczą.

Na podstawie opinii biegłego sądowego z zakresu emerytur, kapitału początkowego i rent wyrównawczych J. C., który dokonał odtworzenia wynagrodzeń ubezpieczonego ze spornego okresu zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie (...) w B., a także wynagrodzenia z KWK (...) z 1967r., przy uwzględnieniu zastrzeżeń organu rentowego i przyjęciu z tytułu zatrudnienia w KWK (...) stawki dniówkowej 50 zł i deputatu węglowego oraz w przypadku wynagrodzenia za 1988r. wynagrodzenia w wysokości 216 000 zł w miejsce przyjętego przez biegłego wskutek pomyłki w wysokości 540 000 zł Sąd ustalił, że najkorzystniejszy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury z 20 wybranych lat kalendarzowych, to jest 1967 -1978, 1984, 1988, 1993, 1995-1998, 2000 wynosi 65,24%.

Powyższe Sąd ustalił na podstawie dokumentacji zawartej w aktach organu rentowego, aktach osobowych ubezpieczonego z KWK (...) i z (...) Przedsiębiorstwa (...) w B., opinii biegłego sądowego J. C. (k.23-35 akt).

Sąd podzielił opinię biegłego sądowego z zakresu emerytur, kapitału początkowego i rent wyrównawczych J. C., po dokonaniu jej korekty w zakresie wskazanym powyżej, zgodnie z zastrzeżeniami organu rentowego, gdyż została ona sporządzona w oparciu o fachową i specjalistyczną wiedzę, zgodnie ze zleceniem Sądu, na podstawie całokształtu zgromadzonej w sprawie dokumentacji, a także przy uwzględnieniu obowiązujących przepisów płacowych. Biegły w sposób czytelny i precyzyjny dokonał obliczeń, wskazując przy tym dokładnie na jakiej podstawie dokonał poszczególnych założeń. Z opinii tej wynika, że najkorzystniejszy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury ubezpieczonego z okresu 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia, przy uwzględnieniu wynagrodzeń odtworzonych przez biegłego, wynosi 65,24%. Sąd podzielił stanowisko organu rentowego, że brak jest podstaw do uwzględnienia w wynagrodzeniu ubezpieczonego z okresu zatrudnienia w KWK (...) dodatku nocnego wobec braku konkretnej dokumentacji w tym zakresie, a to ewidencji czasu pracy. Podkreślić należy, że w sytuacji braku kompletnej dokumentacji płacowej możliwość ustalenia wysokości wynagrodzenia ubezpieczonego nie może być hipotetyczna, czyli oparta na wielu założeniach, niedających się obecnie zweryfikować. W orzecznictwie przyjmuje się bowiem, że nie ma możliwości wyliczenia wysokości wynagrodzenia, a co za tym idzie - wysokości składek na ubezpieczenie społeczne oraz wskaźnika wysokości podstawy wymiaru emerytury w oparciu o wyliczenia hipotetyczne, uśrednione, wynikające np. z porównania do wynagrodzenia innych pracowników. Zaliczenie nieudokumentowanych składników podstawy wymiaru składek (składników wynagrodzenia) mogących mieć wpływ na wzrost świadczeń emerytalno-rentowych wymaga dowodów niebudzących wątpliwości, spójnych i precyzyjnych (por. wyrok Sądu Najwyższego z 9 stycznia 1998r., II UKN 440/97). Odnośnie przyjętego przez biegłego dodatku szkodliwego, to jak wynika z opinii biegłego, był on przewidziany obowiązującymi wówczas przepisami płacowymi

dla pracowników wykonujących pracę na stanowisku spawacza – według załącznika nr 8 do UZP z 15 marca 1958r. przysługiwał on w wysokości 1 zł do 1 godziny pracy.

Ubezpieczony nie kwestionował opinii biegłego.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego S. A. zasługuje na uwzględnienie.

W rozpoznawanej sprawie kwestia sporna sprowadzała się do ustalenia, czy ubezpieczony spełnia warunki do przeliczenia emerytury górniczej na podstawie art.111 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz.U. z 2020r., poz.53).

Zgodnie z tym przepisem wysokość emerytury lub renty oblicza się ponownie, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego:

- 1) z liczby kolejnych lat kalendarzowych i w okresie wskazanym do ustalenia poprzedniej podstawy wymiaru świadczenia,
- 2) z kolejnych 10 lat kalendarzowych wybranych z 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok kalendarzowy, w którym zgłoszono wniosek

o przyznanie emerytury lub renty albo o ponowne ustalenie emerytury lub renty,

- 3) z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu, przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie emerytury lub renty, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest wyższy od poprzednio obliczonego.

Z literalnego brzmienia tego uregulowania prawnego wynika jednoznacznie, iż przeliczenie świadczenia zgodnie z powołanym przepisem jest możliwe tylko w sytuacji, gdy nowo wyliczony wskaźnik wysokości podstawy wymiaru świadczenia – według wariantów wskazanych w tym artykule – jest wyższy od dotychczas przyjętego.

Przeprowadzone w sprawie postępowanie dowodowe w sprawie pozwala na przyjęcie, że ubezpieczony spełnia przesłanki do przeliczenia świadczenia ze wskazanej powyżej podstawy prawnej. Przemawia za tym podzielona przez Sąd opinia biegłego z zakresu emerytur, kapitału początkowego i rent wyrównawczych J. C., który odtworzył zarobki ubezpieczonego ze spornych lat jego zatrudnienia 1967-1977 i następnie wyliczył najkorzystniejszy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru. Wskaźnik ten obliczony z 20 wybranych lat kalendarzowych wyniósł 65,24% i okazał się wyższy od dotychczasowego 60,18%.

Mając powyższe na uwadze Sąd z mocy art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał ubezpieczonemu prawo do przeliczenia podstawy wymiaru emerytury z zastosowaniem wskaźnika wysokości podstawy wymiaru wynoszącym 65,24% poczynając od 1 września 2019r., czyli od miesiąca zgłoszenia wniosku, zgodnie z art.133 ust.1 pkt 1 ustawy emerytalnej.

(-) sędzia Grażyna Łazowska